

Verweer

Joehoe, joehoe
weer poot in 't lage land
snuffel rond in bos en wei
in 't spoor van voorgelacht
pik lam of reekalf mee

maar pret al snel gedrukt
door tweebeen zonder veer
die mij met hekken weert
met schriklint, kogels verf
en kwade tong

onze naam al eeuwenlang
beklad in sproken, vroom
klassiek en wijs gekras
maar bedenkt: zonder ons geen Rome

de mens de mens een wolf, ach nee
mens is zelf het kwade beest
doodt eigen soort, martelt
big, rund, vis, ruimt kuikens
bij de vleet – zacht woord voor moordpartij

homo ignorans geeft mijn docielere neef
en nicht bij elke zon een kluif
hart en nieren, lever, pens
van hoef- en vleugeldragers
– en wijst naar ons, naar mij?

bedreig me niet
gedoog me op zijn minst
ik loop met rechte rug
herstel natuurlijk evenwicht
whoehoe, whoehoe

Marjolein Degenaar